

falder naturligvis, foruden paa de i de forløbne 20 Aar, særlig for Pengearbejds Bedkommende, foregaaende Forandringer, paa de forskellige Forhold i de 2 Lande.

Under Kommissionens Forhandlinger har der været rejst Spørgsmaal om, hvorvidt det kan siges, at der har fundet en uforholdsmæssig stærk Stigning Sted i Købesummerne for de reelle Privilegier; men de angaaende dette Punkt fremkomne Oplysninger, jfr. Skemaets Post 8, ere temmelig ufuldstændige, idet navnlig de under 8 c og 8 d anførte Spørgsmaal ofte ikke ere besvarede eller kun ere ufuldstændigt besvarede. For saa vidt der i de udfyldte Skemaer mangler Oplysning om, hvilke Købesummer der tidligere have været betalte, hvad ofte er Tilfældet, vilde et vist Supplement i saa Henseende vel kunne tilvejebringes andet Steds fra; men da det er mindre oplysende alene at kende Købesummernes Størrelse ved de forskellige Salg, naar man ikke ved, om og i hvilket Omfang der i Mellemtiden mellem Salgene er indtraadt Forandringer med Hensyn til de paagældende Bygninger eller til Omsetningens Størrelse ved det paagældende Apotek o. s. v., og da det netop, som ovenfor paapeget, er paa dette sidste Punkt, at de indkomne Besvarelser lade en Del tilbage at ønske, har Kommissionen ikke anset det fornødent at søge det nævnte Supplement tilvejebragt, hvad ogsaa vilde medføre et ikke ubetydeligt Arbejde. En Betragtning af de foreliggende Oplysninger har vist, at der i det Hele taget har fundet en stærk Stigning Sted i de i de senere Aartier for de reelle Apotekerprivilegier betalte Købesummer, og efterlader vel ogsaa i Almindelighed det Indtryk, at Købesummerne ere stegne ud over, hvad der kan antages at være en Følge af Byggearbejder, Inventarets Forandring og Forøgelse o. s. v., men om denne Stigning kan siges at have været „uforholdsmæssig“, derpaa kan der ikke paa det foreliggende Grundlag gives noget Svar.

d. Kommissionens Besvarelse af Kommissionariets Spørgsmaal 1.

1) Om en Afløsning maa anses for nødvendig eller hensigtsmæssig.

Naar Kommissionen nu skal udtale sin Mening, om en Afløsning af de reelle Apotekerprivilegier her i Landet maa anses for nødvendig eller hensigtsmæssig, kan det først fremhæves, at samtlige Kommissionens Medlemmer ere enige om, at Hovedhensynet for enhver Ordning af Apotekervæsenet maa være, hvad der i saa Henseende kan antages bedst at fyldestgøre Befolkningens Tarv, og at dette maa føre til, at den Ordning bør gives Fortrinet, som i videst Maal opfylder Betingelserne for at skaffe saa god og saa billig Medicin som muligt og en saa let Afgang til at faa Medicinen, som Omstændighederne tillade. Dette maa være Hovedhensynet, over for hvilket der kun kan tages et underordnet Hensyn til Farmaceuterne, og kun for saa vidt dette ikke kommer i Modstrid med Hovedhensynet.

Ud fra disse Betragtninger ere nu nogle af Kommissionens Medlemmer (Behmann, Nielsen og Trier) komne til det Resultat at anse det for meget ønskeligt at naa frem til en Afløsning af de reelle Privilegier.

Vi slutte os i saa Henseende til de Indvendinger, som fra mange Hold, i private og offentlige Udtalelser, i Indland og Udland ere gjorte gældende mod Systemet